

28.4.4

40a (אם רובה סרחה אין פמליא שלו מתקיימת) 41b → (לפר – זה פר יוה"כ)

1. ועשה לפר פאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הנהו ונסלח להם: ויקרא ד:ב
 2. והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בגי ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש פאשר צנה ה' את משה: ויקרא טז:לד
 3. וכלה מפפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי: ויקרא טז:ב
 4. וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני ה' את פני פרכת הקדש: ויקרא ד:ג
 5. ונתן הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת השמים לפני ה' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: ויקרא ד:ז
 6. וכפר הכהן על כל עדת בגי ישראל ונסלח להם כי שגגה הוא והם הביאו את קרבנם אשר לה' וחסאתם לפני ה' על שגגתם: במדבר טו:כה

I Continued examination of the ברייתא which interprets v. 1

a פר יוה"כ – this refers to לפר

i Question: what is the practical import?

- 1 Suggestion: if it is to establish עיכוב for the עבודות – no need, v. 2 references חוקה (=עיכוב)
- 2 Answer: needed for עבודה to עיכוב v. 2's קדה"ק in ר' יהודה, who only applies עבודה done in קדה"ק (בגדי לבן)
 - (a) But: עבודות done out of קרה"ק (even in היכל), if out of sequence, are valid → even הזאות aren't מעכב
- 3 Challenge (ר"פ): ר' יהודה disagrees with ר"ע's take on v. 3 and suggests עיכוב to all עבודות פנים
- 4 Rather (ר"פ): לפר needed to extend "את", דם and טבילה (v. 4) to פר יוה"כ
 - (a) את: even if he has warts etc. on his finger – valid
 - (b) בדם: must be enough דם for dipping
 - (c) זטבל: must be dipped, not swiped (on side of מזרק)
 - (i) הזאת דם – no – קטרת – teaches that if מזבח הפנימי hasn't been inaugurated with קטרת
- 5 Support for (את, דם, טבילה) פר יוה"כ לפר v. 1, extends לפר רבי invokes v. 1, (ברייתא) ר"פ
 - (a) ק"ו ד' ישמעאל unnecessary – inferred via ק"ו
 - (i) If: in a circumstance where the קרבנות are dissimilar, the procedures are the same
 - (ii) Then certainly: where the קרבנות are alike, the procedures ought to be alike
 - (iii) Rather: לפר refers to פר כהן משיח and פר צבור
 - (b) Explanation: "distinct קרבנות" refers to פר העלם דבר של צבור (doesn't go to קדה"ק, brought for specific, known sin) and שעייר יוה"כ (goes in to קדה"ק and brought for general, including unknown, violations)
 - (c) Meaning: even though they are different (bull/goat), they are performed the same (in קודש)
 - (i) Then: certainly where they are the same (both bulls), their performances will be identical
 - (ii) And: he infers פר יוה"כ for פר כהן משיח from "את דם טבילה"
 - (iii) And: שעיירי ע"ז from ק"ו via שעיירי יוה"כ (which doesn't go into קדה"ק)
 1. Challenge: how can something inferred via היקש (ע"ז, שעיירי, above) then inform via ק"ו
 2. Answer (ר"פ): this דבי ר"י תנא holds that בק"ו חוזר ומלמד בק"ו
 - (d) Challenge to ד"י לפר cannot extend to פר העלם דבר של צבור – that is the context itself!
 - (i) Answer (ר"פ): needed to teach (from שתי הכליות (פר העלם דש"צ etc. (אימורים) to שעיירי ע"ז
 1. And: to avoid using a "daisy-chained" היקש → פר העלם דש"ץ → פר כ"מ) היקש
 2. Therefore: it is considered as if written explicitly and there's only one היקש
 - (ii) Support (for ר"פ from ר"פ v. 1 – counters v. 6; שעיירי ע"ז=חטאתם; שעיירי ע"ז=צשגגתם; שעיירי ע"ז=חטאתם... על שגגתם. the two are alike; היקש is learned via היקש; but a היקש can't be "daisy-chained"
 1. Therefore: it states לפר, which alludes to פר העלם דש"צ and פר כהן משיח
 - (e) Analyzing שעיירי ע"ז refers to חטאתם: ברייתא
 - (i) Challenge: why not infer from v. 1 – החטאת (which refers to ע"ז) שעיירי ע"ז
 - (ii) Answer (ר"פ): needed – from v. 1, we would only apply to הזאות (which are written there)
 1. But: שתי כליות (יתרת הכבד – שתי כליות) אימורים which aren't written there, don't apply – קמ"ל
 2. Challenge: in earlier ברייתא, we inferred everything
 3. Answer: it is a dispute בי ר' ישמעאל (inferred all) vs. בי ר' ישמעאל (limited inference)
 - (f) Tangential אגדה (תדב"ר ישמעאל) אגדה: why is יתרת הכבד explicated in re: פר כהן משיח, פר כהן משיח, but not פר צבור של צבור
 - (i) Answer: משל – king who got angry at his close friend (צבור); covers up the full extent of his anger
 - (g) And: why is the שעיירי ע"ז mentioned only in re: פר כהן משיח (v. 4)
 - (i) Answer: משל to a king whose subjects rebelled;
 1. If: a minority of them rebelled (e.g. כהן משיח), his retinue (פרכת) continues to exist
 - a. But: if a majority of them rebel (צבור), his retinue ceases to exist (as if no פרכת)